

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Министерство/Идва от	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
gh	Относно промяна в срока за подаване на Годишните Данъчни Декларации Уважаеми г-жи и г-да, Предлагам промяна на срока за подаване на Годишните Данъчни Декларации по ЗКПО и ЗДДФЛ. Аз съм собственик на счетоводна къща и срещам огромни трудности с тези срокове. Клиентите не успяват да представят своевременно всички документи по ред причини. Усилията които полагаме и риска от грешки заради късите срокове са прекомерни. Разбирам желанието да се захрани държавната хазна с годишните данъци, но едно преместване на срока ще забави това постъпление само в годината на промяната на срока. Тази година това вече се случи заради променения срок поради пандемията. Сега е момента да направите промяната в сроковете постоянна. Променените сроковете за Годишните Данъчни Декларации за 2020 година бяха удачни и предлагам да се запазят и за в бъдеще. С уважение,	Приема се	
БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ ПРИРОДЕН ГАЗ	На 11.08.2020 г. в Портала за обществени консултации на Министерския съвет /Портал/ бе публикуван проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /проект на ЗИД на ДОПК/. В §56 от проекта за ЗИД на ДОПК е предложено в Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) да се създаде нов чл. 22е - „Данъчно облекчение за подобрения и/или ремонт на недвижим жилищен имот. Термините „ремонт" и „подобрене"	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

	не са легално дефинирани в ЗДФЛ. Легалната дефиниция на понятието „подобрене“ съгласно Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) не включва по безспорен начин изграждането на газова инсталация в сграда или част от сграда. Същевременно газификацията води до множество положителни ефекти за обществото, сред които повишаване на енергийната ефективност, опазване на околната среда, повишаване на конкурентоспособността на българския бизнес в международен план и др. На 11.09.2020 г. в Портала за обществени консултации на Министерския съвет бе публикуван Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност/Проект/. С оглед на изложеното, с настоящето правим следните две предложения: 1. В § 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗДФЛ да бъдат създадени нови т. 63 и 64 със следното съдържание: „63. „Ремонт“ е ремонт по смисъла на § 1, т. 31 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.“ „64. „Подобрение“ е подобрене по смисъла на § 1, т. 32 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност.“		
	2. В § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС да бъде създадена нова б. „в“ със следното съдържание: „в) изграждането на газова инсталация в сгради и/или недвижими имоти, различни от сгради“.	Не се приема	Определението за подобрене в § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС (ДР на ЗДДС) е изключително широко, то обхваща и изграждането на газова инсталация, когато това изграждане води до „нова сграда“ по т. 5, буква „в“, подточка „аа“ на ДР на ЗДДС или водят до икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на този актив.
АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ	Асоциацията на индустриалния капитал в България разгледа обстойно законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената		

(АИКБ)	стойност. Като цяло сме удовлетворени от факта, че с предложения законопроект се следва политиката на правителството за предвидима данъчна среда, като не се предлагат радикални данъчни изменения и реформи, а по-скоро се оптимизира данъчното законодателство чрез въвеждане на нови разпоредби, хармонизиращи българските данъчни закони с изискванията на европейските директиви, както и разпоредби, целящи въвеждането на еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането, синхронизиране на нормативни разпоредби и намаляване на административната тежест. Считаме за необходимо да отбележим, че предложеният законопроект е придружен от частична оценка на въздействието, която очевидно не е изготвена формално (както обикновено сме били свидетели), а обосновано аргументира предложените промени в данъчното законодателство, дефинира проблемите, определя целите, идентифицира заинтересованите страни и оценява въздействието на предложените промени в данъчните закони. Оценяваме положително предложените нови разпоредби, свързани с въвеждане в ЗДДС на разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за трансгранична електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадължени лица, както и предложението за прецизиране на освобождаването от облагане с данък върху добавената стойност на застрахователни и презастрахователни услуги, с което освобождаването по чл. 47 от ЗДДС ще е в зависимост от вида на доставката, а не от формалните изискванията на кодекса на застраховането. Категорично подкрепяме предложената отмяна на чл. 118 от ЗДДС, с който се определят изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). През последните две години изискванията за СУПТО и наредбата (Н1 8), която го		Коментарът няма характер на конкретно законодателно предложение.

	регламентира, претърпяха множество изменения и допълнения. В резултат на което около 300 хил. компании изгубиха време и платиха стотици милиони левове в опит да отговорят на изискванията на неясното законодателство. крайните срокове за привеждане на търговската дейност на предприятията в съответствие с изискванията на Н18 бяха измествани няколкократно, тъй като нито Националната агенция за приходите (НАП), нито бизнесът бяха способни да се ориентират в текстовете, а накрая всичко се оказва практически напразно. Агонията от последните две години показва на инвеститорите големия минус на България - политическата и регулаторната среда прави невъзможно планирането в частния сектор. НАП и Министерство на финансите показаха, че не познават сложността на бизнес процесите в контролираната от тях сфера. Бавно осъзнаха проблема и не успяха да го решат в нормален срок, а бизнесът плати сметката за този експеримент. След отмяната на чл.118 от ЗДДС отново стои неяснотата как ще бъде изменена Наредба Н-18. Обсъждайки промени в ЗДДС, трябва да подкрепим предложението на сдружение „Българска асоциация на заведенията” (БАЗ), член на АИКБ, да бъдат прецизирани текстовете, отнасящи се до прилагане на пълна и намалена данъчна ставка в сектор „Ресторантьорски и кетъринг услуги”, разписани в чл. 66, ал. 2, точка 3 от ЗДДС и Параграф 1, точки 61 и 62, букви (а), (б) и (в) на допълнителните разпоредби на ЗДДС, така че намалена данъчна ставка да се прилага и при доставка на преработени храни за вкъщи, офиси и други места. Мотивът за това е, че сегашната редакция поставя в неравностойно положение предлагането на храни в заведения и с доставка за вкъщи, без за това да има каквато и да е икономическа причина. Ето защо АИКБ настоява този проблем да бъде решен с настоящата промяна в ЗДДС.		
	По отношение на предложенията за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове - оценяваме положително създадената в	Приема се	

	закона правна рамка, която да урежда случаите, когато при необходимост и при изпълнение на определени условия лицензираните складодържатели да могат да надвишават определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение. Тази възможност определено ще доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензирани складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но в определени случаи имат необходимост да надвишат предоставеното обезпечение.		
	Не можем да подкрепим изменението на Закона за корпоративното подоходно облагане, с което се променя срокът за подаване на декларацията за промени на авансовите вноски за корпоративен данък по чл. 88 от ЗКПО, като се определя 25 ноември на текущата година като краен срок за коригиране на авансовите вноски. Намаляването на срока за промяна на авансовите вноски на практика изключва от прогнозирането на финансовия резултат последните два месеца на годината, а трябва да бъде отчетено, че в четвъртото тримесечие и в частност — в последните 2 месеца на стопанската година, голяма част от икономическите сектори на българската икономика реализират най-големите си продажби и формират финансовия си резултат. крайна дата 25 ноември изключва освен месец декември и месец ноември при определянето на прогнозния финансов резултат за годината от компаниите. Преобладаваща част от микро- и малките предприятия, които са задължени да правят тримесечни или месечни авансови вноски по ЗКПО, аутсорсват счетоводното си обслужване и получават информация за размера на приходите, разходите и финансовия резултат от счетоводните предприятия или счетоводителите, които ги обслужват, след предаване и обработване на документите си за текущия месец, а това обикновено се случва след 14-то число на месеца, следващ текущия месец. Също така трябва да се има предвид, че съкращаването на срока увеличава възможността след крайния срок да се реализират еднократни сделки	Приема се	Направено е ново предложение, търсецо балансирано решение във връзка с всички относими предложения за промени.

	(продажба на недвижим имот или на значително количество стоки и продукция), които значително да изменят текущия финансов резултат на предприятието и които да не бъдат взети предвид при определянето на размера на авансовия данък. Реализирането на такава хипотеза е особено вероятно при строителните компании. Министерството на финансите се опитва чрез промяна на срока да избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения, но резултатът ще е по-скоро плащане от страна на бизнеса на лихви върху невнесени авансови вноски или обратното - надвнесени авансови вноски в следствие на неточно прогнозиран финансов резултат.		
	Подкрепяме определянето на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на пазар за растеж, като необлагаеми доходи. Предлагаме тези данъчни облекчения да не се ограничават със срок, както е предложено в законопроекта (5 години).	Не се приема	Мярката е временна и след изтичане на указания период следва да бъде извършен преглед на действието на това облекчение. След оценката на ефекта от въвеждането му следва да бъде извършена преценка по целесъобразност дали облекчението да бъде запазено.
	С тревога отбелязваме, че за поредна година предложенията за изменение и допълнение за Закона за местните данъци и такси не променят срока за влизане в сила на методиката за определяне на размера на такса „битови отпадъци“, която въвежда принципа „замърсителят плаща“, така както е обективизиран в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви. Тези изменения и допълнения трябва незабавно да влязат в сила, за да се	Не се приема	Направеното предложение не кореспондира с предложенията в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност. Независимо от това следва да се отбележи, че в предложението проект на ЗИД на Закона за местните данъци и такси, внесен в Министерския съвет от Министерството на финансите през 2017 г., беше предвидено прилагането на новата концепция за

	реализира дълго отлаганата реформа и да се създаде практика за коректно определяне на план-сметките на общините и възприемане на справедлива основа за разпределянето им в такса „битови отпадъци”.		справедлив начин на определяне на таксата за битови отпадъци (ТБО) да влезе в сила от 1 януари 2019 г. Законопроектът е приет от Народното събрание като законодателен орган и влизането на закона в сила е определено на 1 януари 2020 г. (ДВ, бр. 88 от 3 ноември 2017 г.). Във връзка с предстоящото през 2021 г. преброяване на населението и жилищния фонд, с цел общинските администрации да имат възможност при необходимост да използват събраните данни от него при служебно определяне на броя на ползвателите в имота, законодателният орган в Република България е приел последващо отлагане на срока за влизане в сила на новата концепция за определяне на ТБО - 1 януари 2022 г. и съответно срока за приемане на наредбата от Министерския съвет - до 31 март 2021 г.
	Използваме повода, че с § 72 се предлагат изменения и допълнения в Закона за счетоводството, за да предложим за пореден път едно правилно според нормите на общностното право и желано от бизнеса изменение в този закон, а именно: В чл. 37 да се направят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 буква „а“ числото „2 000 000“ да се замени с „4 000 000“. 2. В ал. 1 буква „б“ числото „4 000 000“ да се замени с „8 000 000“. 3. Алинети 2 и 3 да се отменят. Регламентираните в Закона за счетоводството критерии за извършване на независим финансов одит създават непропорционална на финансовите и административни възможности на предприятията тежест. Приетата национална мярка за изпълнение четири пъти надхвърля изискванията на общностния акт и по никакъв начин не благоприятства ефективното прилагане на Директива 2013/34/ЕС, а напротив - създава необосновани трудности за малките предприятия в осъществяваната от тях дейност.	Не се приема	Направеният коментар няма връзка с предложенията за промени в Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

	В България извършването на одит на малки предприятия не се налага заради специфичните условия или потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети и неясна остава причината за въвеждането на многократно по-ниски прагове за задължителен одит на предприятията. В почти 100 % от малките предприятия, които се одитират съгласно действащото законодателство, едни и същи физически лица са както собственици на капитала, така и управители, и затова не се нуждаят особено от това трета страна - одитор да гарантира достоверността на финансовите отчети на предприятията им. В България свръхрегулирането по отношение на задължението за одит води до загуба на конкурентоспособност на голяма част от малките предприятия, като и ги поставя в неблагоприятна позиция спрямо техните конкуренти от съседни държави и други държави членки. □ В българския Закон за счетоводството не е възприет подходът, който се препоръчва в Директива 2013/34/ЕС относно задължителните критерии за извършването на независим финансов одит на предприятията. Директивата определя задължението за одит не според правната форма, а на база реализирани приходи от продажби, налични активи и брой на служителите за отчетния период, т. е. според големината на предприятията. Според българския Закон за счетоводство на задължителен независим финансов одит за годишните и консолидираните финансови отчети подлежат акционерните дружества и командитните дружества с акции, които не са микропредприятия (надвишават 2 от 3 прага - 700 000 лв. активи, 1 400 000 лв., продажби и 10 души численост на персонала), т. е според правната им форма независимо от големината на предприятията. Същото важи и за годишните финансови отчети на предприятията, които консолидират своите отчети, дори и активите, продажбите и персоналят им да клонят или да са равни на нула. Това изискване		

	създава огромна административна и финансова тежест за малки и средни предприятия, които са АД или КДА, или са част от икономическа група. По този начин не се възприеха изцяло благоприятните за бизнеса последици, които директивата изрично допуска. Ал. 1, т., ал. 2 и ал. 3 на член 37 от Закона за счетоводството трябва да се заличат.		
„НЮАНС БГ“ АД	Предложение 1: В т. 11, § 65 от Преходни и заключителни разпоредби се предлага допълнение на чл. 99, ал. 2, т. 1 от ЗАДС. С това допълнение на практика се дава право на лицензираните складодържатели, които са получили лиценз при условията на Закона за безмитната търговия, да продават тютюневи изделия на цена, различна от отпечатаната на опаковката, по реда на чл. 39б от ЗАДС. Предлагаме, освен това изключение, да се създаде възможност за продажба на тютюневи изделия без отпечатана цена на опаковката и/или с отпечатана реалната продажна цена, на която операторът ще продава изделията. Мотиви по предложение 1: • Считаме, че продажба на тютюневи изделия на цена, по-висока от тази, отпечатана на опаковката, ще доведе до значителен негативен ефект върху имиджа на операторите, както и върху продажбите на тютюневи изделия, а от там и на постъпленията от акциз в държавния бюджет. Голяма част от потребителите на тютюневи изделия в търговските обекти на операторите, получили лиценз при условията на Закона за безмитната търговия, не са български граждани и в тази връзка не са запознати в детайли с местните нормативни актове. Покупката на тютюнево изделие на цена по-висока от тази, изписана върху опаковката, би създавала у тях въпроси и съмнение срещу оператора за нерегламентирано ценообразуване. Обръщам внимание, че тютюневите изделия са „чувствителна“ стока и потребителите имат изградени навици за пазаруване. След справка за практиките на пазари в други страни от ЕС констатирахме, че не съществува практика за		

	продажба на цена по-висока от тази, изписана на опаковката, т.е. или няма отпечатана цена върху опаковката, или се продава на изписаната такава. В тази връзка, отчитайки и някои други регулации, които са невъзможни за изпълнение от страна на доставчиците на тютюневи изделия, считаме допълнението на чл. 99, ал. 2, т. 1 от ЗАДС, като недостатъчно за операторите да упражнят търговска дейност в хипотезата на чл. 39б от ЗАДС, и предлагаме няколко варианта за оптимизация на процеса и регулация на оперативен работещ механизъм: Предложение 1.1 - В ЗАДС да се създаде хипотеза за продажба на тютюневи изделия без отпечатана върху потребителската опаковка цена; * Предложение 1.2 - В ЗАДС да се създаде хипотеза за отпечатване на реалната продажна цена върху опаковката на тютюневите изделия, във връзка с упражняване на правото на търговците, създадено от чл. 39б от ЗАДС; * Предложение 1.3- при обективна невъзможност за отразяване на 1.1 и 1.2, в ЗАДС да се създаде хипотеза за продажба на тютюневи изделия с „частично“ платен акциз, където операторите с лиценз по Закона за безмитната търговия закупуват и въвеждат в данъчните си складове тютюневи изделия с платен акциз и освободени за потребление, с отпечатана върху потребителската опаковка продажна цена, след което да упражнят правото си по чл. 39б от ЗАДС и доначислят акциз съобразно цената, на която е извършена продажбата им. При разглеждане на предложение 1.3 моля да се вземе предвид, че при разговори с индустрията относно чл. 20, ал. 2, т.б, буква „б“ от ЗАДС стана ясно, че оперативен не е възможно да бъде извършена доставка на цигари под РОПА от данъчен склад, тъй като логистичният модел за всички оператори е изграден на база на операция по освобождаване за потребление преди насочване към търговската мрежа и не е възможно да бъде променен.	Не се приема	Предложенията в т. 1.1, 1.2 и 1.3 са неприемливи, тъй като продажбата на цигари в условията на чл. 18, ал. 3 от Закона за безмитната търговия в търговски обект за безмитна търговия представлява освобождаване за потребление, за което е необходимо да се спазват разпоредбите на ЗАДС, включително и върху потребителските опаковки да бъде изписана цена на цигарите, когато това изискване е нормативно предвидено.

	Предложение 2: Да отпаднат колони 11, 12,13 и 14 от Приложение № 7ч от ППЗАДС. Мотиви по предложение 2: Въпреки, че текстът не е част от настоящия проект на ЗИД, същият е тясно свързан с предложеното изменение на чл. 99, ал. 2, т.1 от ЗАДС. Молим да се вземе предвид, че при разговори с индустрията относно чл. 20, ал. 2, т.6, буква „б“ стана ясно, че данни за реквизити на бандероли се управляват на ниво партида, във връзка със затруднението, описано по-горе като коментар към предложение 1.3. Тоест, икономическите оператори освобождават за потребление цяла партида, и след това в логистичните процеси липсва проследимост на конкретните номера на бандероли на съответните микро-партиди. В тази връзка, икономическите оператори не са в състояние да проследят номерата на бандеролите на дадени части от партидата, които биха били насочени за дистрибуция по реда на чл. 20, ал. 2, т.6, буква „б“ от ЗАДС и свързаните текстове в ППЗАДС.	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложените промени в ЗИД на ЗДДС
	Предложение 3: Да отпадне ал. 4 от чл. 112а от ЗАДС Мотиви по предложение 3: Въпреки, че текстът не е част от настоящия проект на ЗИД, моля предложението да се разгледа, като се отрази факта, че този текст не е бил подлаган на обществено обсъждане. Намираме за неуместно и нецелесъобразно въвеждането на изходящ лимит за изпращане, пренасяне и превозване на тютюневи изделия за друга държава членка на ЕС поради следните обстоятелства: • България е достигнала минималните нива на акциза, определени от Съвета на Европейския съюз в ДИРЕКТИВА 2011/64/ЕС; • Справка в подразделения на дружеството ни в други държави членки на ЕС показва, че България е единствената страна от ЕС която налага изходящи ограничения на акцизни стоки с платен акциз и освободени за потребление, към други страни-членки; • Налагането на изходящи ограничения на тези стоки влияе пряко и в отрицателна посока на	Не се приема	Разпоредбите на чл. 112а, ал. 4 са били предмет на обществено обсъждане съвкупно с останалите предложения за изменение и допълнение на ЗАДС, част от ЗИД на ЗКПО (Обн., ДВ, бр. 96 от 06.12.2019 г., в сила от 01.01.2020г.). Въвеждането на лимит е национална разпоредба, съобразена с наблюдаваната практика преди влизането в сила на чл. 112а, ал. 4, а именно закупуването от безмитните магазини на търговски количества цигари (дори по 1-2 мастербокса) от физически лица, които в последствие се продават нелегално в другите държави членки (предимно Великобритания). Нелегалната дейност води до нерегламентирано формиране на доходи от физическите лица, избягване на данъчното им облагане, както и до негативен имидж на България, като страна, източник на „контрабандни“ цигари. Препратката към праговете в ППЗАДС (независимо, че те са по отношение въвежданите в страната на акцизни

	постъпленията от акциз и ДДС в държавния бюджет, и в тази връзка ощетява фиска; • Налагането на изходящи ограничения влияе пряко и в отрицателна посока на приходите от продажби на дружества, в чийто предмет на дейност фигурира продажба на тютюневи изделия към крайни потребители, напускащи страната в посока друга страна членка на ЕС, и в тази връзка и на платимите корпоративни и други данъци към бюджета, както и на заестостта; • Според чл. 32, т.3 от ДИРЕКТИВА 2008/118/ЕО на Съвета на Европейския съюз, държавите-членки могат да определят примерни равнища, но само за целите на доказаване на това дали тютюневите изделия са предназначени за собствено ползване от частно лице. Определеното в случая равнище от 800 къса цигари би трябвало да е само един от критериите за преценка на това дали транспортираните стоки са за лично ползване или не. Превишаването на количеството от 800 къса не е достатъчно само по себе си за да се твърди безспорно, че пренасяните стоки са с търговски характер; • Според същата Директива, чл. 33, параграф 1, неправомерно движение на акцизни стоки се санкционира с облагане на акциз, който става дължим в другата държава- членка (в тази, към която се транспортират). Към контрол в същата посока са насочени и текстовете в чл. 38 от същата Директива; • На интернет страницата на Европейския съюз Еуропа.eu, в раздел Вашата Европа -> Граждани -> Пътуване Какво можете да вземете със себе си? - > Алкохол, тютюневи изделия, пари в брой и акцизи, ясно и недвусмислено е записано, че „всяка държава от ЕС може да определя максимално количество тютюневи изделия и алкохолни напитки, които можете да внесете там“. Количествата акцизни стоки, които могат да се изнесат от една държава членка към друга, не са регулирани. В тази връзка е налице общоприето възприятие сред гражданите на ЕС, че само и единствено приемащата страна би могла да осъществи контрол над количествата акцизни стоки, които се	стоки), е с цел прилагането им по аналогия (не е целесъобразно създаването на прагове за лично ползване на акцизни стоки, различни при въвеждането и извеждането им от България).

	въвеждат в нея от друга страна-членка на ЕС; • Дори и при установени нередовности, Директивата урежда санкциите чрез заплащане на дължимия акциз, който от своя страна вече е платен и е по-висок от минималните нива на акциза, определени от ЕС, а не чрез налагане на глоби.		
КОНФЕДЕРАЦИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ (КРИБ)	С §10 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение на Данъчно- осигурителния процесуален кодекс /ДВ, бр. 102/31.12.2019 г./ считано от следващия ден - 01.01.2020 г., беше изменена разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ. С § 4 т.2 от ЗАКОН за изменение на Закона за местните данъци и такси /ДВ бр. 71 от 2020 г./, беше изменена разпоредбата на чл. 141, ал.2 от Закон за движение по пътищата. И двете разпоредби бяха изработени и приети от Народното събрание при второ четене на проекти за изменение на други закони, без да са залегнали в обсъжданите проектозаконали, съответно без да е налице експертното становище на Министерство на финансите, без по тях да е проведено обществено обсъждане, без да са взети становищата от която и да било от заинтересованите от промените страни и без да е налице оценка на ефекта от подобни изменения, както изисква Закона за нормативните актове и добрите практики при промени в обхвата на данъчното облагане. С тези промени по недопустим начин първоначално се разшири базата за облагане по чл. 44 от ЗМДТ, а впоследствие - и обхватът на нотариалните заверки, за да се създаде форма на контрол при прилагането на тази разпоредба извън приходната администрация. Съгласно предишната редакция на текста на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ от облагане е данък придобиване по чл. 44, ал.1 от ЗМДТ бяха освободени сделките е МПС, които към момента на сделката не са регистрирани за движение в Р. България /т.е. нови автомобили, автомобили втора употреба - внесени за първи път в страната и автомобили е прекратена регистрация - без	Приема се частично	Предложена е редакция, с която са обхванати само случаите на прекратена регистрация, в който не би следвало да бъде подновена регистрацията на моторното превозно средство. С цел предотвратяване избягването на това условие изрично е посочено, че изключението от облагане се прилага само в случай че няма последваща регистрация на моторното превозно средство от нов приобретател в страната. Посочените в становището други хипотези за прекратяване на регистрацията за движение в страната на моторно превозно средство не следва да се включват в разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ, тъй като моторното превозно средство или не съществува физически (при унищожаване и разкомплектоване) и следователно не е обект на облагане с данък при придобиване на имущество по ЗМДТ, или е възможна последващата му регистрация за движение в страната (например чл. 143, ал. 10 и 15 от Закона за движението по пътищата, съхраняване в частен имот). Тези хипотези не следва да бъдат включвани в разпоредбата на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ доколкото целта на същата е да се ограничават случаите на прекратяване на регистрацията с цел заобикаляне на закона и избягване плащането на данък при придобиване на моторно превозно средство.

	оглед на основанието за прекратяване/. Тази разпоредба беше приета през 2009 г. е цел да бъде освободен от данък износа на автомобили от Р. България е оглед изпълнение на общостни норми, тъй като налагането на подобен данък има характер на обмитяване и противоречи на правилата за свободно движение на стоки в рамките на ЕС. На практика, новата разпоредба на чл. 44, ал. 4 от ЗМДТ разшири значително предмета на облагане, като в същия влязоха всички МПС, които някога са притежавали българска регистрация и въпреки че същата е прекратена /без оглед на основанието/, тези МПС остават облагаем обект „завинаги“. Така, считано от 01.01.2020 г., е промяна на текста в ЗМДТ, облагането на изнасяните автомобили беше възстановено, като се засегнаха и редица други освободени хипотези. Вместо да улесни прилагането на закона, промяната създаде редица практически проблеми, а същевременно не предвиди никакъв контрол за прилагането на новия ред за облагане. Контрол /макар и в доста неудачна според нас форма и в противоречие с принципа на намаляване на административната тежест/ беше въведен едва е промените в Закон за движение по пътищата, обнародвани в ДВ бр. 71 от 2020 г. Този контрол все още не функционира, а и е нормативно допустим, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 144, ал.4 от Закона за движението по пътищата МВР предоставя на нотариусите достъп единствено до базата данни е <u>регистрирани</u> МПС, но не и до тези, чиято регистрация е прекратена и нотариусите няма да са в състояние да извършват каквато и да било проверка при заверяване на подписите на страните относно МПС - обект на сделката. Следва да се има предвид, че прекратяването на регистрацията на МПС /което считаме за реалната причина за коментираните промени на законодателната уредба/ може да настъпи на различни основания, уредени в Закона за движение по пътищата,		

	Наредба I- 45/2000 г. на МВР за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства и други специализирани нормативни актове, както и породени от практиката случаи, а именно: 1. Поради тотална щета съобразно чл. 390 от КЗ 2. Поради износ при продажба на чуждестранно лице или промяна на местожителството на собственика извън територията на Р. България 3. В резултат на наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от Закона за движение по пътищата /при по-тежки нарушения на правилата на движение/. 4. Служебно, в случаите на чл. 7, 8, 9, 10, 15 от Закона за движение по пътищата /за изоставени МПС, за МПС без действаща застраховка ГО, за непререгистрирани в срок МПС, при конфискация или установена манипулация на идентификацията/. 5. При обявяване на МПС за издирване /при кражба, грабеж, обсебване/ 6. Поради бракуване в резултат на унищожаване, физическа амортизация или отказ на собственика от правото му на собственост върху МПС 7. По искане на собственика при отказ за ползване на МПС и съхраняването му в частен имот. Считаме, че е обществено оправдано във всички посочени по- горе случаи при разпоредителни сделки с МПС /или неговите останки/ да не се дължи данък придобиване от последващи приобретатели, закупили това МПС без възможност да го ползват предвид прекратената му регистрация. В този смисъл, намираме действащата до 31.12.2019 г. правна уредба за справедлива и отразяваща целта на данъка по чл.44,		

	ал.1 от ЗМДТ - а именно да се облага единствено вторичния пазар на МПС, регистрирани в страната, но не и вноса, износа и търговията е МПС в страната, представляващи стокова наличност, претърпели ПТП или бракувани е друга цел. Отчитайки, че част от хипотезите на прекратяване на регистрацията позволяват избягване на данъчно облагане е данъка по чл. 44, ал.1, предлагаме в закона да бъдат регламентирани изрично, че данък придобиване се дължи в тези случаи, при които МПС отново бъде регистрирано за движение в страната в срок до 1 година след прекратяване на регистрацията /доколкото след този срок регистрацията не би представлявала отклонение от облагане, а безсрочното следене на това дали един автомобил някога е бил регистриран представлява значително затруднение за оборота/. Предлагаме също и по различен начин да бъде уреден и контрола за спазването на уредбата. Считаме че изискването сделките за нерегистрирани МПС да подлежат на нотариална заверка съобразно чл. 144 от Закона за движението по пътищата само и единствено за да се провери събирането на местния данък е една неоправдана и нересипрочна мярка, която освен че поражда допълнителни излишни разноси за страните е и неоправдана административна тежест за гражданския и търговския оборот. Недопустимо е администрацията /в случая - общинските органи за събиране на приходите/ да прехвърлят своите контролни функции по събиране на един пряк данък на трети лица /нотариусите/, при това за сметка на дължими такси от данъкоплатците. Контролът за събиране на данъка по чл. 44 от ЗМДТ следва да е ангажимент единствено на приходната администрация на съответните общини, като същият е напълно възможен благодарение на изградения електронен обмен между общините и службите по регистрация на МПС. Категорично неприемливо е и да се създават изкуствени административни пречки за продажбите на употребявани МПС извън територията на Република България посредством изискването за нотариални		

	заверки на договорите за покупко- продажба. Подобно изискване представлява нарушение на правилата за свободно движение на стоки, тъй като де факто препятства свободния износ чрез нетарифна мярка. Нотариалната заверка изисква присъственото подписване на договорите в Р. България. Предвид че купувачът в тези случаи по дефиниция е чуждестранно лице, което не пребивава в Р. България физическото му явяване или упълномощаването на негов представител чрез нотариално заверено в чужбина пълномощно, което следва да бъде придружено е апостил или консулска заверка, за да бъде признато в Р. България на практика обезсмисля подобни сделки. Препятстването на продажбата на употребявани МПС в чужбина противоречи и на интересите на Р. България, доколкото това пречи на обновяване на автопарка и на покупката на нови автомобили, което пък допълнително лишава държавата от внасяне на данъци и такси. В тази връзка бихме искали да подчертаем, че е оглед целите на данъчното облагане, е необходимо да бъдат разграничавани търговците от крайните потребители. За търговеца моторните превозни средства са стока и върху реализираните печалби от продажбата им те заплащат всички дължими данъци - в това число ДДС, данък печалба, екотакси и др., и даването на приоритет от държавата на събираемостта на данъка по чл. 44 от ЗМДТ чрез предприетите през 2020 г. законодателни промени на практика ограничава търговията и лишава фиска от значителни други постъпления. Местният данък върху придобиването по чл. 44 от ЗМДТ следва да се дължи от крайния ползвател на МПС при описаните хипотези, свързани е регистрацията и ползването на МПС, а не да препятства свободното търгуване на МПС, вкл. и техния износ. Предвид изложеното, предлагаме следните промени в законодателството:		

	В Закон за местните данъци и такси: Чл. 44 (1) (4) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 01.01.2004 г.; изм., бр. 106 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.; изм., бр. 105 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.; предишна ал. 3, бр.95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.; изм., бр. 102 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г., изменена ...) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които към датата на сделката не са регистрирани за движение в страната, освен ако моторните превозни средства са имали предходна регистрация в страната и до 1 година след прекратяването ѝ бъдат регистрирани повторно в страната от лице, различно от собственика към датата на прекратяване на регистрацията или негов наследник/ универсален правоприменник. В тези случаи чл. 45 не се прилага, а лицето, на чието име е извършена регистрацията, се задължава да подаде декларация по чл. 49, ал. 2, да предостави към нея застрахователна оценка и да плати данъка в срок до 2 месеца от регистрацията на МПС. Чл. 51 (1) (6) (нова) Ако в срока по чл. 44, ал. 4 задълженото лице не представи необходимите документи, общинската администрация, на база на уведомлението по ал. 3 и след като служебно се снабди със застрахователна оценка, определя и начислява данъка по чл. 44, ал. 1 на задълженото лице. В Закон за движението по пътищата: Чл. 141 (1) (2) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г.; доп., бр. 71 от 2020 г., в сила от 13.11.2020 г., изменена) При прехвърляне на собствеността на регистрирани автомобили, на регистрирани		

	ремаркета с товароносимост над 10 тона, на регистрирани колесни трактори и на регистрирани мотоциклети с работен обем на двигателя над 350 cm³, подписите на страните трябва да бъдат нотариално заверени. (3) (Нова - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 28.12.2017 г., изменена) Прехвърляне собствеността на регистрирано превозно средство на лице без постоянен адрес или адресна регистрация в Република България се извършва по реда на ал. 1 след прекратяване регистрацията на превозното средство и връщане на табелите с регистрационен номер в съответната служба за регистрация на пътното превозно средство. Разчитаме на Вашия професионализъм и експертиза и се надяваме че предложените от нас промени ще бъдат отразени в пакета данъчни закони за 2021 г. и защитени пред народните представители, за да бъде възстановена справедливостта на облагането с данъка по чл. 44 от ЗМДТ и да се отстранят допуснатите от законодателя нарушения на правото на ЕС и изкуствени административни пречки пред свободната търговия с употребявани автомобили. Така ще се подобрят условията за изваждане от автопарка на употребявани автомобили, което ще улесни замяната им с нови, по- екологични такива, ще се улесни търговския оборот и съответно ще се гарантират повече приходи в републиканския бюджет.		
	Допълнително предложение: за изменение и допълнение на § 1, т. 21 от Допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане Предложените изменения целят съдействие и стимул на българските стопански субекти в процеса на привличане на капитали на най-големите световни борси. Разширяването на обхвата на данъчния режим, прилаган за печалбите, реализирани от разпореждане с финансови инструменти на регулирани пазари, към момента само в рамките на ЕС и ЕИО ще	Приема се	

	благоприятства привличането на капитал от българския бизнес и ще отговори по един модерен и адекватен начин на конкурентното предимство на други юрисдикции, предоставящи по-добра алтернатива. В резултат на приемане на предложените промени и включване на всички борси, а не само на тези от ЕС и ЕИО, в обхвата на данъчния режим, редица бизнеси ще продължат да развиват дейността си в страната и да бъдат обект на данъчно облагане в България получавайки в България облекчението, което иначе намират в други европейски страни. Нещо повече, въвеждането на предложеното разширяване на обхвата на данъчния режим ще превърне България в привлекателна юрисдикция за компании, които са насочени към капиталови пазари извън ЕС. Предвид изложеното, предлагаме следните промени в ЗКПО: 1. Пар. 1, т. 21, б. „а“ - разпоредбата следва да включи и разпореждания с финансови инструменти, извършени на регулиран пазар съгласно законодателството на държава извън Европейския съюз и Споразумението за Европейското икономическо пространство. § 1. По смисъла на този закон: 21. (изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 01.11.2007 г.; изм. изцяло, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) "Разпореждане с финансови инструменти" за целите на чл. 44 и 96 са сделките: а) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.; изм., бр. 15 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г.) с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти или на друг регулиран пазар съгласно законодателството на държава извън		

	Европейския съюз и Споразумението за Европейското икономическо пространство; "права" за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала; 2. Етар. 1, т. 21, б. „б“ - разпоредбата следва да включи и разпореждания с финансови инструменти, сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане и в държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство. б) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане в страната или в друга държава-членка на Европейския съюз, или в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство; 3. Пар. 1, т. 21, б. „г“ - разпоредбата следва да включи и разпореждания с финансови инструменти, сключени при условията и по реда на търгово предлагане и в държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство. г) (предишна буква "в" - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единадесета, раздел 11 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогични по вид сделки в друга държава-членка на Европейския съюз, или в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или държава извън Европейския съюз и извън Споразумението за Европейското икономическо пространство.		
“А1 БЪЛГАРИЯ” ЕАД	На портала за обществени консултации на Министерския съвет на 11.09.2020 г., е публикуван	Приема се	Направено е ново предложение, търсецо балансирано решение във връзка с всички

	проект на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност („Проекта“ или „ЗДДС“), публикуван на адрес: http://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=5435. С настоящото писмо, в определения за това срок, бихме искали да представим становището и предложенията на „А1 България“ ЕАД (А1) по Проекта, както следва: 1. По изменението, въведено с § 66, т. 2, от Проекта, а именно: <i>§ 66. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38 и 69 от 2020 г.) се правят следните допълнения:</i> 2. В чл. 88, ал. 1 след думите „могат да подават“ се добавя „ в срок до 25 ноември на съответната година“. По-конкретно, чрез Преходните и заключителните разпоредби на Проекта, се предлага изменение в чл. 88, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане, като разпоредбата ще придобие следния текст: <i>„ Чл. 88. (1) Данъчно задължените лица могат да подават в срок до 25 ноември на съответната година декларация по образец за намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия годишен корпоративен данък.“</i> Предлагаме цитираното изменение в текста на чл. 88, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане, да отпадне от Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност. Мотиви за предложението:		относими предложения за промени.

	Редакцията на чл. 88, ал. 1, която е приложима към настоящия момент, датира от влизането в сила на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) 01.01.2007 г., с една редакция в сила от 01.01.2013 г. Това означава, че текущият ред, по който данъчно задължените за корпоративен данък лица могат да променят своите авансови вноски за текущата година при разлика между декларираните в годишната данъчна декларация по чл. 92 за предходната година, е останал относително стабилен. Най-напред следва да се има предвид, че доколкото ал. 2 на чл. 88 от ЗКПО предвижда намалението, съответно увеличението на авансовите вноски да се ползва след подаването на декларацията по ал. 1, то във връзка с чл. 90 от ЗКПО досегашните срокове за извършване на подобна промяна на авансовите вноски за последната вноска, са били фиксирани на 15-о число на месец декември. С предложената промяна в текста на чл. 88, ал. 1 от ЗКПО, данъчно задължените лица ще бъдат задължени да прогнозираят своите данъчни резултати за текущата година с 20 дни по-рано, но едновременно с това не се променя срокът за извършването на вноската към бюджета. Така лица, които са прогнозирали даден резултат в срока до 25 ноември на съответната година, но открият в срок до 15 декември на годината, че имат материално разминаване в прогнозата, поради еднократен ефект в края на периода или поради това, че последните месеци на годината традиционно са трудно прогнозируеми за бизнеса поради ефектите на предпразничното потребление, ще бъдат принудени да направят своята последна авансова вноска за текущата година без възможност да я коригират, дори при налична информация за необходимост от това. Последното ще доведе до по-голяма вероятност от формиране на разлики между годишния корпоративен данък за текущата година над определените авансови вноски, което ще се отрази в задължение за по-високи лихви за данъчно задължените лица съгласно чл. 89 от ЗКПО. Алтернативно, данъчно задължените лица, за		

	да избегнат разходите за лихви, ще бъдат принудени в срока до 25 ноември да прогнозираат завишена стойност на годишния корпоративен данък, с което ще се засили ефекта на безлихвено кредитиране на бюджета. Обръщаме внимание, че за тези увеличени разходи за данъчно задължените лица не е представена оценка на въздействието в приложения Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието. В мотивите към промяната на чл. 88, ал. 1 от ЗКПО е посочено, че с предложената промяна „ще се осигури по-голяма предвидимост на данъчните приходи в бюджета, съответно ще се осигури възможност на разпоредителите с бюджет да извършат присъщите си разходи в подходящ срок, както и ще се избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения“. В мотивите е отбелязано още, че „Промените, които се предвиждат в проекта на акт не са свързани с разходи за данъчно задължените лица.“. Видно обаче от казаното по-горе, предложената промяна в чл. 88, ал. 1: - Няма да спомогне за избягването на концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината, доколкото сроковете за извършване на последната авансова вноска по чл. 90 от ЗКПО остават непроменени (т.е., 15 декември на текущата година). - Ще увеличи разходите на данъчно задължените лица за лихви за превишаване на корпоративния данък за текущата година над определените авансови вноски по чл. 89 от ЗКПО. Това увеличение на разходите на данъчно задължените лица не е оценено във Формуляра за частична предварителна оценка на въздействието. - Ще увеличи размера на авансовите вноски, които данъчно задължените лица правят, за да		

	избегнат разходите за лихви, с което ще засили ефекта на безлихвено кредитиране на бюджета от страна на данъчно задължените лица. Това увеличение на разходите на данъчно задължените лица не е оценено във Формуляра за частична предварителна оценка на въздействието. - Ще наруши стабилния ред за промяната на авансовите вноски, съществуващ почти без редакции от 01.01.2007 г., без да са извършени заедно с това промени в други нормативни или поднормативни актове във връзка с бюджетния процес, които да налагат подобна промяна. В заключение на казаното по-горе, според нас предложената промяна в чл. 88, ал. 1 от ЗКПО няма да постигне заложените в мотивите цели, но ще наруши стабилния ред за извършване на промени на авансовите вноски, както и ще доведе до увеличени разходи за данъчно задължените лица, които не са оценени по надлежния ред. Поради тази причина предлагаме предложената промяна да отпадне.		
Асоциация на счетоводителите и счетоводните предприятия (АССП)	В оглед оптимизацията на изготвянето на Годишните данъчни декларации по реда на чл. 92 ЗКПО на търговските дружества и подобряването на процеса на Годишно счетоводно приключване бихме искали да направим следните 2 предложения: Предложение 1 В §66 се създава точка 4: 4. В чл. 92, ал. 2 изразът „в срок до 31 март на следващата година“ се заменя с „в срок до 30 юни на следващата година“	Приема се	
	Предложение 2: Да се направи промяна в чл. 40 на Закона за счетоводството, като: - В чл.40 ал.1, т.1, подточка „а“ текстът „в срок до 31 май на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40 ал.1, т.1, подточка „б“ текстът „в срок до 30 юни на следващата година“ да се промени на „в срок	Не се приема	Предложениято е неясно и сроковете, които са цитирани се неточни, защото чл. 40 от действащия Закон за счетоводството гласи: Чл. 40. (1) Предприятията от обществен интерес по § 1, т. 22, букви "а", "б" и "в" от допълнителните разпоредби включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление съгласно Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

	до 30 септември на следващата година“ - В чл.40 ал.1, т.1, подточка „в“ текстът „в срок до 31 юли на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40, ал.1, т.2 текстът „в срок до 30 юни на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ - В чл.40, ал.1, т.3 текстът „в срок до 30 юни на следващата година“ да се промени на „в срок до 30 септември на следващата година“ Смятаме че такава промяна ще подобри качеството на Годишните отчети, ще създаде по-добра организация в процеса на Годишно счетоводно приключване, ще намали напрежението както сред колегите счетоводители, така и сред служителите на НАП и ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР и РЕГИСТЪРА НА ЮРИДИЧЕСКИТЕ ЛИЦА С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ, ще балансира и намали административната тежест за фирмите. Тази промяна беше приложена през 2020 г. във връзка с въведеното Извънредно положение във връзка с разпространението Ковид-19 и беше приета с голямо задоволство както от страна на бизнеса, така и от страна на счетоводната общност.		(2) Декларацията за корпоративно управление може да бъде представена като: 1. отделен доклад, публикуван заедно с доклада за дейността; 2. документ, който е обществено достъпен на интернет страницата на предприятието. Очевидно предложението касае изменение на текстове, които се съдържат в Закона за счетоводството, отменен с ДВ бр. 95 от 08.12.2015 г., т.е. не може да се изменят срокове в недействащ нормативен акт.
„Изипей“ АД	Във връзка с провежданите обществени консултации по Проект на ЗИД на ЗДДС на („Проекта“), публикуван на 11.09.2020 г. на портала за обществени консултации на Министерски съвет, в рамките на определения срок, представяме на вашето внимание становище на „Изипей“ АД, в качеството му на доставчик на платежни услуги по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закон за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) - дружество за електронни пари, лицензирано от Българска народна банка (БНБ). Оценяваме положително предложените изменения в чл. 118 от ЗДДС, както и другите предложени изменения в законопроекта, с които се отменят въведените преди две години редица изисквания, свързани с т. нар. „Софтуери за управление на		

	продажбите в търговски обект“ (СУПТО). Същевременно, обсъждайки така предложените изменения в чл. 118, от ЗДДС, бихме искали да обърнем внимание на следното:		
	След влизане в сила на предложените с проекта изменения и допълнения в чл. 118 от ЗДДС, ще възникне и необходимост от сериозни изменения и допълнения и в издадената на основание чл. 118 от ЗДДС Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба Н- 18). В тази връзка, бихме искали да отбележим, че по повод отпадането на изискванията за СУПТО следва да се преразгледат детайлно и наложените изисквания, както в ЗДДС, така и в Наредба Н-18 към лицата, извършващи продажби чрез електронен магазин. Следва да бъде взето предвид например, че при сега действащата нормативна уредба, поради редицата различни тълкувания на нормативните разпоредби в ЗДДС и Наредбата, възникнаха спорове относно това в които случаи даден електронен магазин е СУПТО, както и за кои методи на плащане лицето, извършващо продажби чрез електронен магазин е задължено да издава фискална касова бележка. През 2019 г. в ЗДДС бяха внесени известни уточнения, като се направи разграничение между присъствено и неприсъствено плащане с платежна карта и се въведоха уточнения, че при извършване на неприсъствени плащания с карти търговецът може и да не издава фискална касова бележка, а заместващ документ. Считаме, че тези правила следва да бъдат доразвити и преразгледани отново и прецизирани в контекста на предлаганите с настоящия Проект изменения в чл. 118 от ЗДДС.	Не се приема	Разпоредбите, касаещи неприсъствените плащания с карти създават алтернативна възможност за отчетност на лицата, извършващи продажби чрез електронен магазин. При извършване на такива плащания, лицето има възможност да направи избор, който в контекста на предлаганата отмяна на разпоредбите, касаещи СУПТО, няма да зависи от това дали използва такъв софтуер или не. Също така, макар и от техническа гледна точка начина на извършване на самото плащане с карти или чрез „директен дебит“/“кредитен превод“ да не се различава съществено, за целите на ЗДДС не е изпълнено изискването платената сума да е обвързана с конкретната продажба/доставка на стоки или услуги, т.е. не може да се индивидуализира връзката между плащането и конкретната продажба. Ето защо, при плащане с банкова дебитна или кредитна карта (независимо дали е присъствено или не), нормативната уредба изисква задължените лица да документират извършваните продажби/плащания чрез фискален бон, който да бъде предоставен на клиента. При извършване на неприсъствени плащания се допуска вместо фискален бон да се издаде друг документ, съдържащ съответните реквизити позволяващи обвързката между продажбата/доставката на стока/услуга и плащането.

	Поддържаме становището си, излагано многократно пред компетентните органи през последните две години, че по същество плащането посредством платежна карта не се различава съществено от платежните услуги „кредитен превод“ (чл. 4, т. 3, б. „в“ ЗПУПС) и „директен дебит“ (чл. 4, т. 3, б. „а“ от ЗПУПС), доколкото същото се инициира от открита на платеца платежна сметка в банка (или при друг доставчик на платежни услуги) и постъпва отново по платежна сметка на търговеца в банка или при друг доставчик на платежни услуги. Картата е само средството/инструментът, с който клиентът дава своето съгласие пред издателя на картата (неговия ДПУ) да се извърши превод по сметката на търговеца. При извършване на покупка от електронен магазин и заплащане чрез карта, клиента получава цялата необходима информация и данни за закупената стока/услуга, както от търговеца, така и от доставчика на платежни услуги, изпълняващ платежната операция. В този смисъл, намираме, че въвеждане на изисквания за издаване на допълнителен (заместващ фискалната касова бележка) документ от самия търговец е непропорционално и следва да отпадне, както от ЗДДС, така и от Наредба Н-18. При плащане с карта издателят на картата прехвърля/превежда по електронен път сумата на плащането от сметката на клиента по сметката на получателя (търговец). В този смисъл, тези плащания във всички случаи се извършват чрез лицензиран доставчик на платежни услуги, тоест те са проследими и прозрачни от момента на иницирането си до момента на получаването на плащането. Получаването на плащанията по платежна сметка на търговеца при доставчик на платежни услуги по смисъла на ЗПУПС гарантира проследяемост, възможност за идентифициране и отчетност на всяко отделно плащане.		
	В продължение на горното, считаме че изисквания, заложи в чл. 52т от Наредба Н-18 и по-конкретно подаване на информация към НАП от самия електронен магазин за извършените от него продажби	Не се приема	Направените предложения не касаят публикувания за обществено обсъждане нормативен акт, а подзаконова нормативна уредба, която следва да бъде приведена в

	също следва да отпадне. Особено с оглед въведените изисквания и задължения в Закон за НАП за самите доставчици на платежни услуги да предоставят ежемесечни справки към НАП, съдържащи посочената информация (чл. 25, ал. 3 от ЗНАП). Изипей АД ще представи и конкретни предложения за редакции в текстовете на Наредба Н-18, при обявяване на обществена консултация по проект за изменение и допълнение на наредбата.		съответствие с промените в закона.
	Използваме възможността да обърнем внимание и на предложената с Проекта промяна в чл. 88 от Закон за корпоративното подоходно облагане. Считаме, че посоченият текст следва да запази действащата си към момента редакция. Намаляването на срока за подаване на декларации за промени в авансовите вноски до 25 ноември на текущата година изключва прогнозирането на финансовия резултат за последните два месеца от годината. Намираме, че предложеното изменение ще има по-скоро негативен ефект за бизнеса, като ще доведе до заплащане от страна на предприятията на лихви върху не внесени авансови вноски или до надвнесени такива, вследствие на неточно прогнозиран финансов резултат.	Приема се	Направено е ново предложение, търсецо балансирано решение във връзка с всички относими предложения за промени.
	В заключение, благодарим за предоставената възможност да представим бележки и предложения по Проекта. Надяваме се същите да допринесат за внасянето на повече яснота за задължените лица по Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС), и за доставчиците на платежни услуги, а също и за контролните органи на НАП, при практическото прилагане и изпълнение на разпоредбите и изискванията на ЗДДС и Наредба Н-18. Също така, считаме че с посочените предложения ще се постигне балансиран подход и равнопоставено третиране на българските търговци, с тези осъществяващи дейност по реда и при условията в останалите държави - членки на Европейския съюз.		
БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО- ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА	По посоченият по-горе законопроект и предложения за изменения и допълнения Българска търговско-промишлена палата (БТПП) изразява следното		

(БТПП)	становище: БТПП принципно подкрепя предложенията за изменения в ЗДДС свързани с хармонизирането на европейско законодателство, а именно: Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (Директива (ЕС) 2017/2455) (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.) и на Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива (ЕС) 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (Директива 2019/1995) (ОВ, L 313/14 от 4 декември 2019 г.), с изложените мотиви. Палатата счита, че в контекста на доставки и услуги, както и дистанционните продажби на стоки и вноса на стоки с ниска стойност, е важно за фирмите и компаниите да се подобри режима на функциониране на ДДС в Европейския съюз. Предложените в законопроекта изменения в голяма степен постигат тази цел, но някои от направените промени са неприемливи. I. Конкретни предложения по текстовете: 1. По отношение на § 3 изменение на чл. 14, ал. 1 и ал. 3, т.1 от проекта, с които се определя дистанционната продажба на стоки, считаме че използвания термин „непряко намесване“ е неясен и трябва да се коригира. <i>Мотиви:</i> В дистанционната продажбата би било трудно(дори невъзможно) да се установи дали има непряка намеса на доставчика. В тази връзка би било удачно да се разпише в преходните и заключителните разпоредби, как и при какви условия ще се тълкува ,че има „непряка намеса“ или терминът да се замени, за да не се стига до различни тълкувания на нормата.	Не се приема	Употребеният термин „намесва непряко“, използван в проектозакона е пояснен в разпоредбата на чл. 5а, от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на съвета, който е с пряко приложение.

	2. По отношение на § 4 - нов чл. 14а, ал. 11, изречение второ от проекта, считаме че минималните критерии за съхранената обобщена информация трябва да бъдат разписани на ниво закон. <i>Мотиви:</i> Налагането на нови регулации върху фирмите и задължаването им за воденето на различни статистически данни и информация и нейното съхранение за срок от 10 години е свързано с огромни разходи. Налице са и становища от членове на БТПП, че е целесъобразно подобни регулации да се уреждат на ниво закон, за да не могат да бъдат изменяни често или дори ежемесечно, какъвто беше казуса с наредба Н-18 и много други правилници. 3. По отношение на § 4 - нов чл. 14а, ал. 13 и ал.14, считаме че нормата е необходимо да се редактира. <i>Мотиви:</i> Необходимостта от съхранение на статистическа информация в срок от 10 години в определени електронни файлове е нецелесъобразно, тъй като много често поддържаните от софтуерните компании електронно четими формати се подновяват многократно в рамките на по-кратки периоди. Въпреки че директивата задължава фирмите за срок от 10 години, с напредването на технологиите и отпадането на определени електронни формати ще се наложи една непрекъсната промяна в законодателството. Това ще натовари допълнително компаниите, които освен, че ще трябва да намерят финансиране за осигуряване на електронни носители, които да поддържат базата данни от електронни файлове, ще постави и много въпроси относно възможността за тяхната четимост след известен период. В тази връзка предлагаме да не се определя конкретен електронен формат за съхранение на файловете, а да се заложат минимални критерии за тяхното съдържание, определени в закона, а не в правилника.	Не се приема Не се приема	Срока е регламентиран в член 242а от Директива (ЕС) 2017/2455 Разпоредбите в Директивата са мотивирани в Съобщение на ЕК, като целта е борба със сивата икономика

	4. По отношение на § 12 - нов чл. 576, ал. 8 и ал. 10, считаме че нормата е необходимо да се редактира, съгласно изказаните вече съображения в т. 1 и т. 3 по-горе. 5. По отношение на § 25 - изменение на чл. 108, ал. 1, считаме че при отмяната на т. 2, трябва да се предвиди нормативно преномериране на останалите точки в алинея 1 на чл. 108 от ЗДДС. 6. По отношение на § 29 - изменение на чл. 118, считаме че при отмяната на т. 7 в ал. 4 и ал. 14-18, трябва да се предвиди нормативно преномериране на останалите точки и алинеи в чл. 118 от ЗДДС. 7. По отношение на § 30 - изменение на чл. 120, изказваме същите съображения като в по-горните т. 5 и 4, че е необходимо да се предвиди преномериране на останалите алинеи в нормата. 8. По отношение на § 33 - изменение на чл. 152, ал.2, считаме че нормата трябва да се редактира, като думата „някой“ трябва да се прецизира. <i>Мотиви:</i> С така предложения текст за изменение - „За доставка на услуги дистанционни продажби на стоки или някой вътрешни дистанционни доставки на стоки“ се създава предпоставка за различно тълкуване в кои случаи ще се поражда правото на избор на регистрацията. Поради това следва да бъде изведен критерий, с който да се определя по несъмнен начин дали съответното право е възникнало или не, в зависимост от конкретиката на съответната вътрешна дистанционна продажба. Същата основания изказваме и за използването на изразът „някой вътрешни дистанционни продажби“ в текстовете на чл. 152, чл. 156 и чл. 157 от Проекта на ЗДДС.	Не се приема Не се приема Не се приема Не се приема Не се приема Не се приема Не се приема	Правотехническите правила не допускат такова автоматично преномериране на алинеите в една разпоредба, тъй като в други разпоредби от същия закон или в други закони също би могло да се реферира към тези алинеи и механичната смяна на номерацията им ще доведе до объркване и неяснота. Такава преномерация ще създаде необходимост от промяна и в други законови или подзаконови актове, които реферират към тези алинеи, което ще е неефективно и необосновано. Вътреобщностните дистанционни продажби на стоки зависимост от лицата, които ги извършват на стоки или стоки от трети страни, само когато се улесняват от електронен интерфейс се делят на две доставки, като някоя от тези две доставки може да е вътрешна дистанционни продажби на стоки.

	9. По отношение на § 35 — изменение на чл. 154, ал.8 считаме, че текстът трябва да се редактира. <i>Мотиви:</i> Залагането на срок „не по-късно от 10-то число на месеца“ е нецелесъобразен. При условие, че промяната на данните в подаденото заявление настъпи на последния ден от даден месец, то срокът за подаването на заявлението ще е ие повече от 10 дни, докато периодът става почти месец и половина в случай, че промяната настъпи на първо число от месеца. В тази връзка предлагаме да се определи максимален срок, който да се дефинира в брой календарни или работни дни. 10. По отношение на § 41 - изменение на чл. 158, ал. 4 предлагаме техническа редакция в текста, като думата „действително“ преди думите „парично плащане“ отпадне. 11. По отношение на § 46 - изменение на чл. 159г - създаване на задължение на лицето, регистрирано на основание чл. 154, 156, или 157а, да води електронен регистър, считаме че нормата е необходимо да се редактира. <i>Мотиви:</i> Във връзка с необходимостта от съхранение на статистическа информация и поддържането на база данни от електронни файлове, целесъобразно би било освен за задължените лица, а и за органите по приходите, да се зложат минимални критерии за тяхното съдържание, определени в закона. По този начин ще се избегне и необходимостта от тяхното допълване и повторно изпращане към съответните институции.	Не се приема Не се приема	Срока е определен в разпоредбата на чл. 57з, от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на съвета, който е с пряко приложение. Текста на разпоредбата е съобразен с разпоредбите на чл. 41а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на съвета, във връзка с чл. 66а от Директива 2006/112/ЕО. Съдържанието на регистъра по чл. 159г, ал. 1“ е определено в чл. 63в от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026, към който препраща точка 102 и 103 от § 58, т. 4 на проектозакона.

	III. По отношение на предложените изменения в Закона за акцизите и данъчните складове като предлагаме да се направят и следните корекции: 12. В чл. 24а, ал. 1 да се създадат изречение второ и трето със следния текст - „Освобождаването от облагането с акциз на енергийни продукти по чл. 24, ал. 2, т. 1 се прилага и за лица, които са доказали своята финансова изрядност с редовно водено счетоводство. Редовното водено счетоводство се доказва с междинни отчети за видовете и количества на енергийните продукти с двойно предназначение, които отчети са съставени, както съгласно основните правила предвидени в стандарт № 34 „Междинно счетоводно отчитане“, така и с конкретни изисквания за сроковете, форми и контрол дадени от Министъра на финансите на основание чл. 27, т.3 от Закона за счетоводството.“ 13. В чл. 110 да се създаде нова алинея (6) със следния текст - „Лице придобила право на облекчен режим по реда на чл. 24а, ал. 1, изречение второ и трето, за което се установи нарушение на финансовата изрядност във връзка с воденото от него счетоводство, губи придобитото в цитираната разпоредба право за срок от една година.“ <i>Мотиви:</i> Предложението за създаване на нов правен институт, с който законодателно ще се въведе облекчени административни и финансови изисквания към българските фирми, които са доказали своята добросъвестност, ще спомогне икономическите оператори в условията на пандемия и ще допринесе за тяхната конкурентоспособност на вътрешния пазар. Тази практика за въвеждането на облекчени	Не се приема	Следва да се има предвид, че редовното водено на счетоводна отчетност е задължение за всички категории лица, определени съгласно чл. 19 от Закона за счетоводството. Основната цел на междинното счетоводно отчитане е да се представи навременно и надеждно счетоводно отчитане, което подобрява възможността на инвеститорите, кредиторите и на другите потребители да разберат възможността на предприятието да генерира печалби и парични потоци и неговото финансово състояние и ликвидност. В този смисъл, воденето на такава отчетност би помогнало, както на лицата, така и на контролните органи за целите на правилното прилагане на освобождаването от облагане с акциз на енергийните продукти с двойно предназначение, но не може да бъде стимул за прилагане на режима по освобождаване от облагане с акциз на енергийните продукти с двойно предназначение.

	режими за изрядни платци е заложена и като политика на Европейския съюз.		
	IV. БТПП изразява следното становище по предложенията за изменения в Закона за корпоративното подоходно облагане: 14. По отношение на § 66 - изменение на чл. 88 от Закона за корпоративното подоходно облагане, считаме че предложението за въвеждането на срок (до 25 ноември на съответната година) трябва да отпадне. <i>Мотиви:</i> Предложеният срок би създал затруднения за малките и средни предприятия, които не разполагат с финансови и счетоводни отдели и/или експерти и разчитат изцяло на външни фирми за своето счетоводно обслужване, тъй като те няма да могат да отчетат финансовата информацията за последните два месеца от четвъртото тримесечие на годината и да прогнозират своите бюджети. Много търговци отчитат през последните два месеца на годината повишени обороти, което зависи от дейността и сезонността на компанията, което от своя страна ще промени и прогнозите при авансовия данък. При неясна картина за икономическото развитие, дори и за бъдещи периоди за някои сектори, прогнозирането на печалбите ще стане още по-трудно за фирмите. В тази връзка по-ранното деклариране трябва да се обвърже със по-широк спектър на процентно отклонение, както и с ограничаване на санкциите при нарушения. Алтернативно предлагаме срокът да бъде променен на 15 декември.	Приема се	Направено е ново предложение, търсещо балансирано решение във връзка с всички относими предложения за промени.
Венцислав Величков	Господа, какво става с увеличаване оборота за регистрация по ЗДДС. Повече от половината микропредприятия вече не съществуват. Нищо не правите за тях. Престъпление, административни тежести, документация, страхотия. Никой не иска вече да започва бизнес	Не се приема	По отношение на прага за задължителна регистрация по ЗДДС, всяка държава определя своя праг за регистрация съобразно специфичните особености на икономиката и оценен ефект върху административната тежест, разходите на икономическите оператори и приходната администрация, бюджетните приходи и др. Съгласно член 287, точка 17 от ДДС

			Директивата, чрез дерогация Република България може да освобождава от облагане с ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на 25 600 евро или 50 000 лв. по обменния курс в деня на присъединяването на страната към ЕС. Всяка промяна в прага за задължителна регистрация по ЗДДС би представлявала нова специална мярка за дерогация по смисъла на ДДС Директивата. В тази връзка преди приемане на законодателна промяна относно този праг е необходимо да бъде получено Решение за изпълнение на Съвета на ЕС за предоставяне на разрешение на Република България да въведе специална мярка за дерогация от разпоредбите на член 287 от ДДС Директивата.
Българска Е-комерс Асоциация (БЕА)	В качеството на организация с нестопанска цел, работеща в обществена полза за развитието на електронната търговия в България и обединяваща водещи компании от цялостната еко-система на електронната търговия (платформи за електронни магазини, електронни магазини, услуги за е-комерс, логистика и електронни разплащания) Българска Е-комерс Асоциация (БЕА) представя своята позиция относно публикувания на страницата за обществени консултации Законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС): I. Подкрепяме предложените нови разпоредби за въвеждане в ЗДДС, свързани с разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за трансграничната електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадължени лица. II. Подкрепяме категорично предложената отмяна на чл. 118 от ЗДДС, с който се определят изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). След отмяната на чл. 118 от ЗДДС обаче стои отворен въпросът как ще бъде	Не се приема	Направените предложения не касаят публикувания за обществено обсъждане нормативен акт, а подзаконова нормативна уредба, която следва да бъде приведена в съответствие с промените в закона.

	изменена Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, т.к. с отмяната на чл. 118 от ЗДДС не отпадат изискванията към отчитането на продажби през електронен магазин — там продължава да съществуват схемите на импортерите за комуникация между електронен магазин и СУПТО. III. Предлагаме следната промяна в Чл. 118 ал. (3а): Сегашният текст е: Чл. 118 ал. (3а) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 10.12.2019 г.) В случаите на неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта по продажби/доставки на стоки или услуги се допуска вместо фискален или системен бон да се издава и предоставя на получателя по електронен път документ за продажбата, който не е издаден от фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Условието за прилагане на тази разпоредба, формата и съдържанието на документа, както и редът и начинът за издаване на документа и задълженията за предоставяне на данни от документа към Националната агенция за приходите се определят с наредбата по ал. 4. Да отпадне следният текст в него: Условието за прилагане на тази разпоредба, формата и съдържанието на документа, както и редът и начинът за издаване на документа и задълженията за предоставяне на данни от документа към Националната агенция за приходите се определят с наредбата по ал. 4. Мотиви: Принцип за съразмерност на мярката с преследваната цел на ЗДДС. ЗДДС не съдържа алтернативен режим за отчитане на електронните магазини и Българска Е-комерс Асоциация е против да го има в Наредба № Н-18.	Не се приема	Регламентираната с ал. 3а на чл. 118 възможност е с цел създаване на ред за отчетност на електронните магазини, алтернативен на отчетността чрез издаване на фискален бон. Регламентацията с Наредба № Н-18/2006 г. на реда и начина на издаване на заместващия фискални бон документ, както и съдържанието му, цели обвързка между продажбата/доставката на стока/услуга и плащането, аналогична на отчитането на продажбите/доставките чрез издаване на фискален бон.

	БЕА е доверен партньор за диалог и има възможност да сподели опита на нейните членове по цифровите въпроси и електронната търговия.		
БЪЛГАРСКА ПЕТРОЛНА И ГАЗОВА АСОЦИАЦИЯ (БПГА)	Промени в съществуващите текстове на ЗАДС 1. Необходима е промяна в дефиницията за „търговия на дребно“, разписана в чл.4, т.53 от ЗАДС. Записано е, че продажба на дребно е продажба на акцизни стоки на физически лица. Тук законът създава забрана за търговия с малки обеми, поради трудности, свързани с контрола и продажбата. Възприет е правилен подход, но са пропуснати няколко хипотези, в които купувачите имат необходимост от доставка на големи количества, поради спецификата на извършваната от тях дейност. Такива например са: едноличните търговци, земеделските производители, а също и упражняващите свободни професии. Особеностите при тях са, че те извършват търговска или друга дейност като физически лица и имат необходимост от сериозен обем гориво за нея. Извършването на сделката между склада и физическото лице ще следва да отговаря на всички условия, прилагани за „продажба на едро“ към настоящия момент. В този смисъл това не би затруднило осъществяването на контролни и други дейности от държавните органи. В тази връзка предлагаме следната редакция на т.53: „т.53 „Продажба на дребно“ е продажба на акцизни стоки на физически лица, които не са еднолични търговци, земеделски производители или упражняващи свободни професии, както и всяка продажба на лица без писмен договор за доставка на акцизни стоки.“	Не се приема	Не съществува пречка земеделските производители или лицата упражняващи свободни професии да сключат писмен договор за доставка на акцизни стоки с данъчния склад, при което продажбата няма да се счита като „продажба на дребно“. Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 4, т. 53 от ЗАДС се отнася за всички акцизни стоки, не само за енергийни продукти. Също така, предложената промяна не отчита разликата между търговия на дребно и търговия на едро, и по-конкретно, че основната разлика между продажбата на едро и на дребно е, че моделът на първата е от типа „бизнес към бизнес“, а на втората е „бизнес към потребител“, като в този смисъл земеделските производители и лицата, упражняващи свободни професии попадат във втората категория, като крайни потребители.
	2. Още с въвеждането на режима за съхранение на горива в данъчни складове през 2007г. възникна сериозен проблем, свързан с търговията с битум. Този нефтопродукт, поради своята специфика в съхранението и употребата, бе оставен извън	Не се приема	Нефтеният битум се класира в код по Комбинираната номенклатура (КН) 2715 00 00. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗАДС по смисъла на закона продуктите с код по КН 2715 представляват енергийни продукти.

	разпоредбите, отнасящи се за режим отложено плащане на акциз (РОПА). Това причини големи затруднения при търговията, тъй като битумът не може да се съхранява в данъчен склад и с него следва да се оперира извън рамките на територията за съхранение на други акцизни продукти. БПГА счита, че това е ненужно затруднение и предлага да се даде възможност битумът да се влага и в складовете, без да се променя неговия статут. Подобно съхранение следва да се случи при спазване на общите разпоредби на ЗАДС, свързани с измервания, предаване на данни към автоматизираната система за отчетност на лицето, но без да се издават характерните за акцизните стоки данъчни документи и без да бъде въведена акцизна ставка за него.		В чл. 14 от ЗАДС са посочени енергийните продукти за които се прилага Глава четвърта от ЗАДС – „Режим отложено плащане на акциз“. Енергийните продукти с код по КН 2715 не фигурират в чл. 14 от ЗАДС и за тях не се прилага режим отложено плащане на акциз. Данъчен склад е място, където се произвеждат, складираат, получават и изпращат акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в съответствие с разпоредбите на този закон. В тази връзка в данъчните складове за складиране на акцизни стоки не може да бъде съхраняван продукт с код по КН 2715. В случай, че в данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки в резултат на преработка на енергийни продукти неотменно се получава продукт с код по КН 2715 енергийният продукт не се вписва в т. 2 от приложението към лиценза - Вид на акцизните стоки, а се вписва само в т. 1 – Описание на дейностите, които ще се осъществяват в данъчния склад – производство на нефтен битум. В допълнение съгласно чл. 2, § 4, буква „б“ от Директива 96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, директивата не се отнася за енергийни продукти, използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление.
	БПГА намира за необходима и промяната на чл. 112б от ЗАДС: Тази разпоредба предвижда санкции за установени липси на акцизни стоки, без да се съобразява с обема на констатираните липси или излишъци. Това води до изкривяване на прилагането ѝ, като се дава	Не се приема	Необходимо е да се изготви обстоен анализ, вкл. на съдебната практика по прилагането на цитираната разпоредба. Прибързаното приемане на подобно предложение може да създаде рискове от злоупотреби от недобросъвестни данъчно задължени лица. В

	възможност на контролните органи да санкционират икономическия оператор за минимални количества разлика. Поради спецификата на ЗАДС две подобни нарушения могат да доведат до отнемане на лиценза за работа на данъчен склад, което по своята същност е административен произвол от страна на Агенция „Митници“ и сериозен корупционен фактор. В този смисъл следва да се обмисли вариант на текст, който да определя минимален праг за констатиране на нарушение от контролните органи. Предлагаме следния вариант като ал.5 на чл.112б: <i>„(5) Когато митническите органи констатируют разлика (липса или излишък) по ал.1 и ал.3 в размер на акциза (за всеки продукт до 1000 лв), разликата е отразена в материалната отчетност и дължимият акциз се начисли до приключване на проверката, то тази разлика не се счита за нарушение по смисъла на чл. 112б.“</i>		резултат на извършения анализ, при доказана необходимост от изменение/допълнение на чл. 112б, същото може да бъде включено в промените в ЗАДС през следващата година.
	Промени в предлаганите изменения на ЗАДС чрез проект на ЗИД на ЗДДС 1. Предлаганите промени в чл.79, ал.2-11 несъмнено представляват улеснение за икономическите оператори, особено в летните месеци, характеризиращи се с повишаване на потреблението. Все пак БПГА счита, че възможността за надвишаване на обезпечението следва да бъде позволена поне три пъти в рамките на 12 месеца и в поне 30% от определеното за данъчния склад обезпечение. Основните мотиви за подобно решение са свързани с практически съображения, отнасящи се къмпо-дългия летен сезон (над три месеца), както и с рязкото повишаването на потреблението при намаляващи цени на горивата, дължащи се на международните пазари. 2. БПГА счита, че създаването на чл. 101в следва да отпадне. Този текст създава ненужна административна тежест за бизнеса, тъй като дублира изцяло системата за контрол на горивата, оперирана от Националната агенция за приходите. Необяснимо е създаването на нови хартиени документи при положение, че всяко движение след освобождаване за потребление на	Приема се частично Приема се частично	Динамичните промени в бизнес средата обуславят и променливост във финансовото състояние на икономическите субекти и съответно различна степен на финансова стабилност. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ЗАДС са посочени елементите за определяне на обезпечението за данъчен склад. Предвид изложеното, предложението за надвишаване на обезпечението с 30 % от определеното за данъчния склад обезпечение, три пъти за 12 поредни месеца е неприемливо. В тази връзка е предложено, процентът за надвишаване на обезпечението да се увеличи от 20 процента на 25 процента. В резултат на допълнителен анализ по отношение възможното прилагане на новите разпоредби, текстовете са прецизирани с цел избягване на ненужна административна тежест спрямо бизнеса, както и премахване на пожелателното отрицание в ал. 4. Предложена е редакция на разпоредбата на чл. 101в, като

	енергийните продукти се проследява от приходната администрация. Във време на дигитализация на търговските и контролни отношения подобен текст е повече от учудващ. Той е неясен и относно неговото приложение, тъй като в голяма част от случаите крайният разпространител е различен от получателя по АДД и в тази връзка е практически невъзможно да се изпълнят изискванията на ал.3 от предложението чл. 101в. Така например няма как в местата за съхранение, оперирани от лицето А, да има документ, съхраняван от лицето Б, което е получател по АДД. Странен е и записът на ал.4, който въвежда пожелателно отрицание на задължение, което не е добра юридическа практика. Следва алинеята или да се прилага или не, тъй като в противен случай се създава възможност за корупционни практики. Цялостно може да се заключи, че целта на чл.101в не е ясна, дава възможност за сериозно объркване на контролните органи и икономическите оператори, както и дублира вече съществуващ електронен контрол.		отпада изискването за последователни заверки на копие на регистрирания електронен акцизен данъчен документ. Остава изискването, в случай на движение, доставяне/получаване и съхранение на освободени за потребление течни горива, за регистрирания електронен акцизен данъчен документ да са подадени/отчетени необходимите данни пред НАП (възможност за електронно проследяване на доставките от АМ и НАП). С това изискване не се дублира ИСКГ, а се обвързва нормативно с проследяването на доставките на течни горива от регистрирането на документа в БАЦИС до получаването им на мястото за крайно потребление. В тази връзка е предложена редакция и в чл. 126 от законопроекта.
От изразени мнения в медийни публикации	Промяната в чл. 118, изразяваща се в премахване на разпоредбите, съдържащи условия за експлоатация на СУПТО, вкл. и тези, предвиждащи съответните промени в Наредба Н-18, предизвика значителен отзвук в публичното пространство и в медиите. Заедно със становищата и коментарите, подкрепящи отмяната на условията за СУПТО, в редица медийни публикации бяха изразени мнения в посока на виждането, че промяната ще предизвика освен отпадане на задължителността на правилата за ползване на СУПТО, изисквано многократно от страна на обществеността, така също ще доведе до оцеляване на множество търговски субекти, които добросъвестно са изпълнили задълженията си по Наредба Н-18 и вече са привели, в по-малка или по-голяма степен, фискалните си устройства в съответствие с изискванията на наредбата, за което са изразходвали значителни суми. Ако възможността за прилагане на СУПТО отпадне изцяло, каквито биха били последствията от простата	Приема се	

	отмяна на разпоредбите на чл. 118 и съответните последващи промени в Наредба Н-18, направените от тези лица разходи биха били напразни и загуба за тях. Поради това, за да се удовлетвори както интересът на тази част от търговската общност, която възразява срещу задължителността на изискванията за ползване на СУПТО, така и интересът на добросъвестните търговци, изпълнили вече условията на наредбата, би било добре възможността за ползване на СУПТО в закона да се запази, като стане доброволна. За да се насърчи доброволното ползване на СУПТО би било добре да се предвидят данъчни облекчения за ползващите го лица.		